

er forbundet med Pensionsret, og har tilbagelagt den til Opnaaelse af Pension efter de nævnte Regler nødvendige Tjenestetid, er, naar de ikke overgaar i dansk Statstjeneste, berettigede til de to første Aar efter Lovens Ikrafttræden at oppebære Ventepenge, svarende til $\frac{3}{4}$ af deres sidste pensionsgivende Indtægt. Regeringen skal dog, naar en Embedsmands tidligere Forhold giver særlig Anledning dertil, kunne nægte ham Ventepenge.

I den Tid, Ventepenge i Henhold til ovenstaaende Regel oppebæres, er de paagældende pligtige til at modtage fast Ansættelse eller Konstitution i en med Pensionsret forbunden Stilling i den danske Stats eller en dansk Kommunes Tjeneste, der under Hensyn til Beskaffenheden af deres tidligere Embede maa anses for passende for dem, Sekretærer, Skrivere, Bude og lignende Embedsmænd ved de hidtilværende tyske Domstole ogsaa i Stillinger ved danske Domstole, der ikke er forbundne med Pensionsret, naar Stillingerne iøvrigt er af den nævnte Art. Ligeledes er de paagældende Embedsmænd, medens Ventepenge oppebæres, pligtige til paa Forlangende at gennemgaa Instruktionskursus, som maatte blive anordnede for tidligere tyske eller preussiske Embedsmænd, der overgaar i dansk Statstjeneste, derunder ogsaa midlertidig at forrette Tjeneste i Stillinger, der er lavere end deres tidligere, naar dette anses nødvendigt for deres Uddannelse. Der kan i saadanne Tilfælde, navnlig naar de af Hensyn til Uddannelsen forsættes til et andet Sted end deres hidtidige Opholdssted, efter vedkommende Ministers Bestemmelse ydes dem en særlig Godtgørelse udover Ventepengene.

§ 8.

Har en efter § 7 paa Ventepenge staaende tidligere tysk Rigseembedsmand eller preussisk Statseembedsmand ikke inden Udløbet af to Aar efter denne Lovs Ikrafttræden modtaget fast Ansættelse eller Konstitution i en med Pensionsret forbunden Stilling i den danske Stats eller en dansk Kommunes Tjeneste, eller, hvis han hører til de i § 7, 2det Stykke, nævnte Embedsmænd ved Domstolene, i saadan Stilling som for disse fastsat, bliver han at pensionere. Som Pension erholder han det Beløb, der vilde have tilkommet ham efter henholdsvis de tyske eller preussiske Pensionsbestemmelser, hvis han samtidig med denne Lovs Ikrafttræden var udtraadt af den tyske eller preussiske Tjeneste med Pension. Ved Afgørelsen af, hvilken Pension der vilde have tilkommet ham efter de nævnte Bestemmelser, tages der ikke Hensyn til det Beløb, der maatte tilkomme ham i Anledning af Krigsdeltagelse.

§ 9.

Afgaar en efter §§ 7 og 8 paa Ventepenge staaende eller pensionsberettiget Embedsmand ved Døden, tilkommer der hans Enke en Pension, svarende til den Pension, hun vilde have haft Ret til efter de tyske eller preussiske Pensionsbestemmelser, hvis hendes Mand var afgaaet ved Døden samtidig med denne Lovs Ikrafttræden, derunder de Beløb, der efter tysk eller preussisk Ret under Navn af „Waisengeld“ i visse Tilfælde ydes en afdød Embedsmands Børn, hvis Moder lever og ved Dødsfaldet var berettiget til Enkepension. Dog kan disse Beløb ikke overstige de i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 § 66 nævnte Beløb, medmindre Embedsmanden forinden denne Lovs Ikrafttræden havde fyldt sit 65. Aar.

Ret til Enkepension efter ovenstaaende Bestemmelse haves kun, hvor Ægteskabet er indgaaet inden denne Lovs Ikrafttræden og ikke fuldstændig ophævet inden Mandens Død.